

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta „ 6—
četrt leta „ 3—
na mesec „ 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta „ 9—
četrt leta „ 4-50
na mesec „ 1-60

Za inozemstvo celo leto „ 28—
Upravništvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Afera

dr. Tavčar in dr. Triller.

Klub bivših občinskih svetnikov konstatuje, da je bil sklep kluba z dne 29. t. m. v jutranji izdaji „Slov. Naroda“, dne 30. t. m. popolnoma pravilno priobčen ter izreka tovarišema dr. Tavčarju in dr. Trillerju vnovič svoje popolno zaupanje.

V Ljubljani, dne 31. avgusta 1910.

Vsi navzoči bivši občinski svetniki:

Dr. Fr. Novak — Josip Lenčec — Karel Sajovic — Ivan Pavšek — Anton Gorše — Anton Likozar — Josip Turk — Matko Röthl — K. Meglič — Eng. Franchetti — Josip Kozak — Ub. pl. Trakóczy — Dr. Pipenbacher — J. Knez — Lenček — Ivan Mally — Elija Predovič — Josip Vidmar.

To izjavo sta naknadno še podpisala v seji nenavzoča:

F. Primožič — Dr. Danilo Majaren.

Glasovi časopisja o razpustu občinskega sveta ljubljanskega.

Dunaj, 1. septembra. »Neue Freie Presse« ponavlja vzroke za Hribarjevo nepotrditve in pravi, da so najnovejše dogodke v Ljubljani povzročili radikalni elementi. Nadalje naglašja, da je med Slovenci opaziti isti razvoj kakor med Čehi, kjer so se tudi iz Mladočehov razvili radikale. Končno pravi »Neue Freie Presse«, da se bodo vršile nove volitve še po starem volilnem redu, ker novi volilni red zaradi tehničnih pomislekov ne bo sankcioniran. »Reichspost«, ki ima, kakor je znano stike z vlado, pa temu nasproti zatrjuje, da se bodo nove volitve občinskega sveta ljubljanskega vršile že po novem statutu. Zopetno izvolitev poslance Hribarja za župana imenuje krščansko socijalni list demonstracijo proti — cesarju, kakor da bi bil baron Schwarz cesar. Klerikalni »Vaterland« pravi, da Hribar ni bil potrjen radi konflikta s Schwarzom. Vlada je morala varovati avtoriteto, se postaviti na Schwarzovo stališče in ga varovati.

Berolin, 1. septembra. »Vossische Zeitung« govori o demonstraciji poslance Hribarja in občinskega sveta ljubljanskega proti cesarjevi osebi; pravi, da bo vlada sedaj z železno pestjo nastopala proti narodno - napredni stranki. Prvi korak na tem potu je imenovanje Laschana za vladnega komisarja. Laschan je znan kot eden najbolj pronesiranih nemško - nacionalnih vladnih uradnikov, zato bodo Slovenci čutili to imenovanje kot udarec s kolom po obrazu (»Keulenschlag«). Končno govori list o velikosrbski propagandi, ki je baje v evetu v Ljubljani.

Nemško - češke upravne konference.

Praga, 1. septembra. »Prager Tagblatt« javlja, da se v ponedeljek sestane na Dunaju češko - nemška upravna konferenca. Konferenci bo predsedoval ministrski predsednik baron Bienenroth. Konference se udeležijo: deželni maršal knez Lobkovic, namestnik grof Coudenhove ter zastopniki nemškega in češkega veleposelstva. Češke in Nemške meščanske stranke se konference ne udeležijo.

Interpelacija radi prestolonaslednika.

Budimpešta, 1. septembra. Jutrova stranka bo v parlamentu stavila interpelacijo radi napitnice, ki jo je imel prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand ob cesarjevi 80letnici v Išli, v kateri je govoril samo o cesarju, ni pa niti z besedico omenil ogrskega kralja.

S socijalno-demokratskega kongresa.

Kodanj, 1. septembra. Resolucija proti češkim socijalnim demokratom je bila sprejeta z velikansko večino. Proti so glasovali samo češki in finski delegati. Ker je vsled sprejetja resolucije že postal položaj zelo kritičen in hočejo Čehi zapustiti kongres, skušajo posredovati Angleži, ki predlagajo celo vrsto dodatnih resolucij, ki naj bi prvo blažile. Pogajanja se še vrše.

Sestanek državnikov.

Solnograd, 1. septembra. Minister grof Aehrenthal je včeraj ob polu 12. obiskal italijanskega ministra San Giuliana. Konferenca je trajala dve uri.

Išli, 1. septembra. Oba ministra sta se pripeljala semkaj ob 7. zvečer. Komunikacije o sestanku v Solnogradu.

Dunaj, 1. septembra. »Neue Freie Presse« javlja, da se bo oficijalni komunikacije o sestanku v Solnogradu obelodanil tekom današnjega dne. V tem komunikatu se bo naglašalo, da sta oba državnikla glede razmerja med Avstro - Ogrsko in Italijo soglasnega mnenja in da temu mnenju pritrjuje tudi tretji faktor to je nemški kancelar. V komunikatu je tudi odstavek, v katerem se naglašja, da je trozveza močnejša kakor kdaj prej. Glede orijentskega vprašanja se bo v komunikatu konstatiralo, da konsolidacija na Turškem napreduje in da bodo tudi glede Krete najbrže že v kratkem ponehali vsi konflikti. Komunikacije bo zaključil odstavek, da tako Avstro - Ogrska kakor Italija želita Turčiji miren razvoj in uspešen napredek.

Rim, 1. septembra. Italijansko časopisje obširno piše o sestanku v Solnogradu in beleži dejstvo, da piše vse avstrijsko časopisje izredno prijateljsko napram Italiji. »Popolo Romano« slavi v posebnem članku trozvezo in jo imenuje pravi blagor za vse evropske narode.

O celovškem škofu.

Celovec, 1. septembra. Celovski škof dr. Kahn dobi pomožnega škofa.

Solnograški nadškof kardinal Katschthaler je ne davno tega bil v Celovec in se s kapituljem žedogovoril vse podrobnosti. Klerikalni listi zatrjujejo, da namerava dr. Kahn odstopiti.

K škandaloznim razmeram na južni železnici.

Ljutomer, 1. septembra. Na postaji Križevci pri Ljutomeru je zahteval posestnik Josip Rep iz Logarovec štiri vozne listke v Ljutomer. Postajenačelnika Milcherja je nadomestoval neki Kristjan Pleschberger, kateri je slovenskemu kmetu grobo povedal, da on ne razume slovensko, da je uradni jezik železnice nemški, in ko mu je g. Rep povedal, da so Križevci vendar čisto slovenski kraj, in da je železnici slovenski denar ravno tako dobro došel ko nemški, je Pleschberger okene kratkoma zaprl in ni dal g. Repu na zahtevo niti pritožne knjige. Take stvari se gode v slovenskih Križevcih na slovenskem Murskem polju! Nujno potrebno je, da se povsod nabira gradivo proti sedanjemu upravi južne železnice in njenemu postopanju s Slovenci, da se more začeti na kompetentnih mestih odločna akcija. Slovenci, govorite povsod z uradniki južne železnice slovensko!

Kolera.

Berolin, 1. septembra. Oblasti dementujejo vest, da bi se bili tu prigodili slučaj kolere, in izjavljajo, da je bila to samo »cholera nostras«.

Kolonija, 1. septembra. Preiskava je dognala, da se nahaja v holandskih kanalih bacil kolere. Dva holandska mornarja sta že umrla na kolero. Holandska vlada je dala v kanale vliati petrolej, da prepreči s tem, da bi prebivalstvo pilo vodo iz kanalov.

Budimpešta, 1. septembra. Tu se je prigodil nov kolero podoben slučaj. Toda zdravniki so dognali, da ni azijska kolera, marveč »cholera nostras«.

Ministrska kriza v Srbiji?

Belgrad, 1. septembra. Kljub dementijem se vzdržujejo vesti o ministrski krizi. Vzrok krize so baje difference med staro in mlado-radikalno stranko. Minister notranjih del Jovanović je baje že podal demisijsko, njemu pa v kratkem sledita naučni minister Žujović in pravosodni minister Timofejevič.

Ruski ministrski predsednik na potu v Sibirijo.

Petrograd, 1. septembra. Ministrski predsednik Stolypin je včeraj odpotoval v Sibirijo, da prouči razmere na sibirski železnici. Pred vsem velja njegovo potovanje škandalnim odnošajem na amurski železniški progi.

Angleška misija v Belgradu.

Belgrad, 1. septembra. Na romunskem parniku se je včeraj pripeljala semkaj angleška misija pod

vodstvom lorda Roberta, ki ima nalogo notificirati srbskemu dvoru nastop vlade kralja Jurja V. Misijo bo danes sprejel kralj Peter v svečanostni avdijenci. Srbsko časopisje priobčuje navdušeno pisane pozdravne članke.

Ruski veliki knez na Reki.

Reka, 1. septembra. Včeraj se je pripeljal semkaj s posebnim dvornim vlakom ruski veliki knez Nikolaj Nikolajevič s soprogo in hčerjo. Knez potuje v najstrožjem inkognitu. Napotil se je takoj na oklopnico »Cesarevič«, s katero je odplul proti Kotoru.

Konflikt med Grško in Turčijo.

Carigrad, 1. septembra. Grški poslanik je obiskal ministra zunanjih del Rifaat pašo, da posreduje v zadevi protigrškega bojkota, ki se v zadnjem času tako strogo izvaja, da turški pogrebni zavodi niti grških mrličev nečejo pokopavati. Rifaat paša je odgovoril, da ga navdaja razmerje med Turčijo in Grško z veliko skrbjo in da dvomi, da bi mogel o stvari kaj odločilnega ukreniti.

Napetost med Turčijo in Grško.

Berolin, 1. septembra. Tu se vzdržuje vest, da se nahaja Turčija pred napovedjo vojne Grški. V diplomatskih krogih se tej vesti ne verjame ter naglašja, da so vesti o mobilizaciji samo manevar. Turčija hoče pokazati moč svoje armade in obenem Grško vstrašiti.

Pariz, 1. septembra. Tukajšnji turški poslanik je dobil od svoje vlade ukaz, naj dementuje z vso odločnostjo vse vesti, ki govorijo o tem, da se Turčija pripravlja na vojno.

Carigrad, 1. septembra. Mladoturško glasilo »Tanin« piše, da je med Turčijo in Grško konflikt gotov, ako bi bil šef kretske vlade Venizelos imenovan za grškega ministrskega predsednika.

Papež proti mladeniškim organizacijam.

Pariz, 1. septembra. V pismu proti francoskim mladeniškim organizacijam pravi papež Pij, da obsoja te organizacije zaradi tega, ker imajo v svojih pravilih svobodo in enakost. Nauk o svobodi in enakosti pa je po cerkvenih zapovedih napačen, ker se zavzema za človeške pravice in uči demokratizem, s čimer se izpodkopujejo obstoječe družabne razmere.

Pariz, 1. septembra. Francosko časopisje naglašja z ozirom na papežovo pismo, da so zmagali tisti, ki so proglasili načelo: Boj proti cerkvi do skrajnosti.

Pariz, 1. septembra. Predsednik katoliških demokratskih mladeniških organizacij »Silon« je pisal papežu pismo, v katerem mu naznanja, da se mu brezpogojno podvrže.

Dr. Crippen bolan.

London, 1. septembra. Dr. Crippen je pri današnji razpravi obolel, da so ga morali prepeljati v bolnico. Obolel je na živcih.

Zadnja seja občinskega sveta.

Včeraj popoldne ob 5. je imel občinski svet ljubljanski svojo zadnjo sejo.

Sklic jo je podžupan dr. Ivan Tavčar, da občinskemu svetu priobči odlok deželne vlade, s katerim se občinski svet razpušča.

Ob pol 5. je imel klub občinskih svetnikov sejo, na kateri je razpravljalo o tem, ali bi kazalo vložiti proti razpustitvi rekurz, ali ne.

Točno ob 5. popoldne je podžupan dr. Tavčar otvoril javno izredno sejo.

Tudi to pot je zastopal vlado vladni svetnik Kremenšek.

Dr. Tavčar je konstatiral sklepčnost seje in omenil, da je na dnevnem redu edina točka: naznanilo predsedstva.

Nato je naznanil, da je dobil v svoji lastnosti kot podžupan od deželne vlade dekret, s katerim se občinski svet razpušča. Ko je čital ta dekret, ki smo ga priobčili že v večerni izdaji, je vladal v dvorani groben molk, tudi galerija se ni ganila.

Po prečitaniu dekreta, ki je bil molče vzet na znanje, je imenoval dr. Tavčar za overovatelje zapisnika Karla Megliča in Ivana Kneza.

Nato se je oglašil za besedo Josip Lenčeta, ter stavil ta - le predlog:

»Ker je očitno, da bi bil vsak rekurz proti razpustitvi brezuspešen, predlagam, naj se proti razpustu ne vložijo nobene pritožbe na ministrstvo.«

Dr. Tavčar: Dajem predlog tovariša Lenčeta v razpravo. Pridejal bi temu predlogu samo še, naj se ta sklep nemudoma sporoči deželni vladi.

Vprašam, ali želi kdo k temu predlogu besede? ... Ker se nihče ne oglašuje, dam predlog na glasovanje. Kdor je za predlog, naj dvigne roko! Dvignili so se vsi občinski svetniki.

Dr. Tavčar je nato konstatiral, da je bil predlog soglasno sprejet, ter zaključil sejo.

Med navdušenimi živio - kliči galerije so nato bivši občinski svetniki zapustili mestno zbornico, v katero se brez dvoma polnoštevilno zopet vrnejo in naj se baron Schwarz in z njim koalirani klerikalci zvežejo s peklom in hudičem.

V vladnem dekretu ni imenovan vladni komisar, ki bo vodil občinske posle do novih občinskih volitev.

Kakor pa je že preteklo soboto namigaval »Slovenec«, ki je notorično v najintimnejših zvezah z baronom Schwarzm, in kakor se splošno govori, bo imenovan za vladnega komisarja vladni svetnik pl. Laschan.

Ako se uvaža, da je ta Laschan tisti vladni uradnik, ki je pred leti sodnemu slugi, ki mu je prinesel slovensko povabilo pred sodišče, to povabilo raztrgal na kose in mu ga vrgel pred noge, potem se pač lahko sklepa, kaj se namerava z Laschanovim imenovanjem in kako bo le - ta vodil občinske posle.

Toda, naj bo imenovan za vladnega komisarja že ta ali oni, eno je gotovo in nepobito, da ne bo nihče strl odporne sile ljubljanskega slovenskega prebivalstva in da bo izšla narodno - napredna stranka iz tega ji usiljenega boja jačja, kakor je bila kdaj prej.

Res je, da je borba, ki jo mora izvajati, težka in naporna, toda voditi mora k uspehu, ker je na strani narodno - napredne stranke pravica, ker so na njeni strani simpatije vse poštene slovenske javnosti, celokupnega Slovanstva in vsega kulturnega sveta!

Autonomija mest — in vlada.

Pod tem naslovom prinaša »Dziennik Polski«, št. 230, uvodnik, v katerem obravnava nepotrđitev župana Ivana Hribarja za mestnega načelnika; citira znani ostri članek proti vladi v »Neues Wiener-Journalu«; citira dobesedno izjavo »Slo-

venčeve« stranke in končuje s temile stavki: »Tako je tedaj padel kot žrtev župan Ivan Hribar na ljubo Nemcem, vlada pa, postopajoča po nemškem šuntanju, si je nakopala nasprotstvo kranjskega deželnega zbora (!!). Nima nikake sumnje, da bodo ta zadeva tudi v dunajškem parlamentu privedla do glasen odmev; kajti avtonomija bi postala sploh iluzorčna, ko bi prišlo v obličaj enako postopanje nasproti županom, izvoljenim in izbranim s glasovi slovenskih meščanov!« Kakor se razvidi, se stvar razpravlja po raznih slovenskih časopisih in utegne imeti po svoji dalekosežni pomenljivosti za vsa občinska predstaviteljstva še zelo zanimivo nadaljevanje!

Kolodvorska restavracija na kolodvoru Nabrežina.

Restavracija na kolodvoru c. kr. priv. južne železnice v Nabrežini je bila pred kratkem oddana nekemu zagrizenemu Nemcu, ki je bil do zdaj plačilni natak na Semeringu. Od vsakega restavraterja na kolodvorski restavracijah se zahteva, da je popolnoma zmožen jezika ondotnega prebivalstva. Za to restavracijo se je tudi oglašil Slovenec, ki je popolnoma vešč in daleč znan strokovnjak in ki govori razven slovensčine še par drugih jezikov. In temu Slovencu je direkcija to mesto tudi že obljubila. Ko pa je nemški »Volksrat« o tem izvedel, je pritisnil na direkcijo c. kr. priv. južne železnice, ki je nastavila potem na pritisk tega nemškega »Volksrata« Nemca in a limine zavrgla prošnjo Slovenca, ki se že čez dvajset let poteguje za kako kolodvorsko restavracijo. Iz tega je pač razvidno, da je tudi direkcija c. kr. priv. južne železnice v službi nemškega »Volksrata«; torej v službi vsenemcev, kar si je treba dobro zapomniti. O stvari bomo še govorili.

Izzivanje Nemcev v Novem mestu.

Oddelki za trasiranje železnice imajo to, sicer hvalevredno navado, da sprejemajo med počitnicami tehnike v delo, da si na ta način kaj prislužijo in seveda tudi praktično izobrazijo. Tudi na pol verskoblazni višji nadzornik Opitz je vzel že lani v službo nekega zagrizenega nemškega tehnika, ki je imel razsekan obraz v znak nemške kulture. Imel je pa tudi predrznost, da je takoj začel izživati z verižico pri uri, na kateri verižici je bil trak v — pruskih barvah. Nekateri gospodje so opozorili gg. inženirje, ki so tudi Nemci, na to predrzno provokacijo. Ti gg. inženirji so podučili mlečnozobega mladenciča, da so v Novem mestu ljudje, ki so tudi napram Nemcem zelo prijazni, da se pa izzivati ne bodo dali. Nekaj časa je pomagalo. Tehnik - ultragerman, ki je slišal na ime Hasenburger, je skrival to verižico. Letos pa je vzel Opitz v službo zopet Hasenburgerja in še dva vsenemška tehnika po imenu Puppenberger in Hanff. Zdaj so zrastle vsem trem nemški gredeni in vsi trije so začeli provocirati s frankfurtskimi verižicami. Ko so videli, da se jim nič ne zgodi, so pa napravili drugo lumparijo. Dne 28. avgusta zvečer so bili v družbi drugih inženirjev v gostilni pri »Dolenjski železnici«, kamor so hodili na hrano. Zvečer so spremili inženirje iz gostilne, kamor so se potem vrnili sami. Tedaj pa so vzeli iz Ciril - Metodove posodice vžigalice, jih vrgli stran in dali v posodico — nemške vžigalice, ter jo odkurili. Ko so zapazili gostje to infamijo, se jih je polastila opravičen in umevna razburjenost. Tevtončki pa lahko hvalijo boga, da takrat niso bili več v gostilni. Zavedna gostilničarka gospa Paula jih je postavila drugo jutro pod kap. Da se ta infamija še bolje razume, naglašamo, da je že to atentat na žep davkoplačevalcev, da čakajo vsi inženirji, vlečejo mustne plače in delajo draginjo samo za to, da ne odidejo pred volitvami v Belokrajino in na Dolenjskem, da bi vsled tega klerikalci ne pogoreli. Po volitvah se dvignejo itak vsi inženirji in vse pomožne osebe kakor en mož. Zdaj pa vzame Opitz kar tri tehnike, da gre še več iz naših žepov.

Pa če že jedo kruh za božji lon, naj se obnašajo kakor se spodobi. Vprašamo Opitza: 1.) Ali je pri volji takoj odstraniti te provokaterje, predno izve za zadevo ljudstvo? 2.) Zakaj jemlje le nemške tehnike, pa nobene slovenskega?

Ciganeta nadlega na Dolenjskem.

Dne 6. avgusta so ukradli cigani v Vrbovcu posestniku Bernardu Jarcu sivo kobilo z belo liso na glavi, vredno 300 K, iz hleva. Dva dni prej se poskusili ukrasti tudi iz hleva posestniku Jožefu Trlepju v Zg. Selcih tudi 300 K vrednega konja. Trlep jih je pa slišal in prepodil, da so morali ostaviti konja. Vzeli pa so mu eno posteljno odejo in en namizni prt. Storilec sta bržkone nek majhen cigan Šimen in nek star cigan s čisto sivo brado. Ta dva sta namreč par dni prej nastopala kot konjska trgovca in si ogledovala konje.

Deček utonil.

Utonil je dne 22. avgusta v Mačkovecu pri Novem mestu, podomače Retkov pastir. Kopal se je z drugimi fanti v Krki, pa je zašel predaleč v vodo in utonil, ker se mu ni upal iti nobeden izmed dečkov na pomoč.

Strašen uboj v Sorški dolini.

V nedeljo se je zgodil blizu Železnikov na Gorenjskem zločin, ki ima svoj izvor zopet v katoliški nestrpnosti in preprih med sorodniki, ki so zlasti na Gorenjskem tako zelo razširjeni. Ivan Tušek, po domače Megušar, iz znane inteligentne rodbine Tuškove iz Megušnice pri Martinovem vrhu, se je vračal v nedeljo ob pol treh popoldne iz gostilne Flander v Železnikih proti domu. Na poti proti domu v grapi pa sta se srečala s Šusterjem, po domače Kosom, iz Ojstrega vrha. Iz starega sovraštva se je tudi to pot med Šusterjem, bratom Tuškove žene, in Tuškom vnel prepir, v katerem je Šuster s hlo dovim krajcem pobil Tuška na tla in ga na tleh ležečega z okovanimi čevlji tako osuval po telesu, da so se poznali celotni odtiski čevljev na njem in mu je počil mehur. Živinski zločinec je na to pustil svojo žrtev in Tušek se je že z zadnjimi močmi privlekel do Sivarja, kjer je doma njegov prvi hlapec. Ko so ga videli ženske, ki so bile doma, krvavega, jim je še odgovoril na njihovo vprašanje, kaj se mu je pripetilo: »saj me vidite,« potem pa se je onesvestil, kmalu na to umrl. Mrtvega so prepeljali v Selca, kjer se je izvršila sodna obdukcija. V torek so ga v Selcih pokopali. 27letni Ivan Tušek je oče dveh nedoraslih otrok, velik posestnik in kot odločen naprednjak član »Sokola« v Železnikih. Šuster pa je star 40 let, tudi oženjen in pristaš »S. L. S.«. To je zopet žalostna slika in dokaz, kako podivjanost napravlja duhovščina med svojimi ljudmi, ker skrbi pač za politiko, ne pa za dušno in srčno izobrazbo naših zaostalih ljudi.

Umrl je

v deželni bolnici g. Frane Boršt - nar, posestnik in kamnoseški mojster v Dravljah. P. v m.!

Afera s strupenimi pilulami pred sodiščem.

(Nadaljevanje iz večernega lista.)

Včeraj popoldne je bil naval občinstva k razpravi velikanski. Ljudje so se prerivali in prerivali, toda vrtar je bil neizprosno. Vsi kotički so bili prenapolnjeni.

Nadaljevanje obravnave se je začelo ob pol 4. popoldne.

Dr. Ravnihar je dobil od gospe Hamerlitzove ekspresno pismo, v katerem potrjuje, da je dobila od Hladnika dva pisma, v katerem jo je prosil za posojilo. Enako pismo je dobil tudi predsednik.

Nato se zasliši priča

Giovanni Piacentini pravi, da pozna Hladnika od avgusta meseca preteklega leta. Seznanil jih je Batistelli, družabnik sferisterija. Najprvo je dobavljal za buffet pivo. Nekoliko pozneje je posredoval priča skupno z Albertijem za neko posojilo 2000 kron sferisteriju. Za to je do-

bil od Albertija provizijo. Tudi pozneje je večkrat posredoval pri Marinsku posojila za obtoženca Hladnika. Naposled je posredoval neko gostilno v via Coronnes, katero je imel Hladnik v najemu. Pozneje je eskontiral dve Hladnikovi menici. Ker pa ni nikjer dobil za te menice denarja, mu je menici vrnil. O svoji materi ni Hladnik nikdar ničesar pravil priči. Slišal pa je, da je Hladnik iz dobre hiše. V Hladnikovem stanovanju je bil samo enkrat, ko je pisal dotično pismo Hladnikovi materi. To se je zgodilo v prvi polovici marca. Srečal ga je Hladnik na cesti ter ga prosil, naj mu napravi malo uslugo ter mu napiše neko pismo. Povabil ga je k sebi. Čez tri dni ga je Hladnik dobil v kavarni ter mu rekel, da ga je čakal. Priča mu je obljubil, da pride čez dva dni na njegovo stanovanje. Po pol 11. je šel na Hladnikovo stanovanje. Hladnik ga je čakal. Stanovanje je bilo zaprto. Hladnik mu je odprl vrata ter ga peljal v stanovanje. Šel je v sprejemno sobo. Priča opisuje stanovanje in opravilo te sobe. Hladnik mu je ponudil stol ter mu dal pisalno orodje. Na to mu je dal dotično pisanje ter ga vprašal, če zna čitati. Priča je potem to prepisal. Pisal je počasi, ker ni razumel pisanja. Vsega ni znal pisati, vsled česar je Hladnika vprašal, kako naj piše. Priča je napravil dve napaki, prvo pri »katero«. Hladnik ga je opozoril na to, da je napravil veliko namesto malo črko. To je potem priča z nožem izbrisal. Na kar je Hladnik rekel, da je dobro. Napravil je še eno napako pri besedi »jih«, katero je pisal »jiche«. Tudi to je moral popraviti. Hladnik mu je rekel, da hoče napraviti špas, ter mu rekel, da naj podpiše nekega doktorja z manuproprijem. Ko ga je vprašal priča, kdo da je ta doktor, je rekel Hladnik: nek dober znanec. Napraviti hočejo špas neki ženski. Na vprašanje priče, kakšna je ta ženska, je rekel Hladnik: »Mlada in pa lepa!«

Priča Piacentini pravi, so na pismu prav dobro poznati mesta, kjer ste bili črki izbrisani.

Priča Piacentini pravi, da je kuverto tudi pisal. Naslov mu je Hladnik diktiral. Na to sta šla priča in Hladnik v neko kavarno, kjer sta pila »vlahov«. Plačal je Hladnik. Na to sta šla še nekaj časa skupaj ter se potem poslovila. Druga ga mu Hladnik ni plačal. Pozneje se pred Veliko nočjo sta prišla zopet skupaj. Takrat ga je prosil, naj mu gre kupit poštno spremnico. Denar mu je dal Hladnik, ki ga je prosil, naj izpolni tudi spremnico. Naslov mu je Hladnik diktiral in sicer zopet na gospe Hamerlitzovo. Kot odpošiljalca je napisal dr. Levičnika. Tudi etiketo mu je spisal. Razventega mu je napisal še neko manjšo etiketo. Hladnik mu pa ni povedal, čemu to rabi. Od tega dne priča ni več videl Hladnika. Priča za to od Hladnika ni ničesar dobil, napravil mu je to kot uslugo. O aferi je izvedel iz časopisa »Piccolo«. Opozoril ga je najprvo njegov kupčijski tovariš Rosa, kateremu je Piacentini en dan poprej pravil, predno je Hladniku pismo pisal. Rosa mu je rekel, da je morda ravno ono pismo v zvezi s to afero. Priča je pa rekel, da tega ne verjame. Od ljudi je priča izvedel, da policija ve, da je on (priča) pisal dotična pisma. In Rosa ga je opozoril, da je boljše, če se sam zglosi. Prišel je k njemu pol. agent, toda priča je bil takrat bolan in ni mogel iti na policijo. Čez nekaj dni je pa šel na policijo, kjer se mu je pokazalo dotično pismo.

Pozneje je bil v Ljubljani konfrontiran s Hladnikom, kateremu je v obraz povedal, da mu je dal pismo pisati. Priča trdi, da je govoril resnico. Priča ni vedel, iz kakšnega interesa mu je dal Hladnik to pisati.

Predsednik pokaže priči razne pisalne priprave in mapo.

Priča pravi, da je pisal na mapi, katero mu je predsednik pokazal.

Predsednik ga vpraša, kdo mu je odprl vrata in kje je bila Hladnikova žena.

Priča pravi, da mu je odprl vrata Hladnik in da ni videl žene, katere takrat sploh ni poznal.

Predsednik Hladnika vpraša, če je to slišal.

Hladnik pravi, da ga ni nikdar prosil, da mu naj to pismo piše. Priča Piacentini je prav dobro vedel za Hladnikovo mater. Dal mu je nek račun od Hladnikove matere, kjer je bila firma Hamerlitzovke. Bilo je to meseca februarja. Piacentini je hotel še celo napraviti kupčijo z Hladnikovo materjo: Hladnik odločno taji, da bi Piacentini kdaj prosil, da bi Piacentini pisal dotično pismo.

Na vprašanje predsednikovo pravi priča Piacentini, da zna slovenski samo »kako je kaj«, drugega da ne zna.

Priča pravi, da je 1. ali 2. aprila pisal vinjete, potem pa da ni bil več s Hladnikom skupaj.

Dr. Ravniharju se čudno zdi, da priča pri policiji 9. maja ni natančno vedel ali je pisal naslov ali ne. Pozneje pri preiskovalnem sodniku, kakor tudi danes, pa to natančno ve in zna celo citirati dotični naslov.

Priča pravi, da se ni spominjal na naslov na spremnici.

Predsednik ga vpraša, kdaj in kje je Rosi pravil, da mora iti k Hladniku.

Priča pravi dopoldne v kavarni »Goldoni«.

Priča Zanusso pravi, da Hladnika pozna 6 ali 10 mesecev. O tej aferi je zvedel iz »Piccola«. Potem s Hladnikom ni več govoril. Priča se spominja, da je nekega dne prišel Hladnik z neko drugo osebo v njegovo »tratorijo«. Dozdeva se mu, da je bil Piacentini.

Hladnik pravi, da je prišel z nekim Nacetom Mezetom v njegovo »tratorijo«. Sicer pa da je vedno sam prišel.

Priča Zanusso potrди, da je bil Hladnik samo enkrat z neko drugo osebo v njegovi »tratoriji«.

Dr. Ravnihar predlaga, naj se brzojavno pokliče Mezeza iz Trsta kot prič.

Nato se zasliši kot izvedenec za pisavo. Ces. svetnik Franke razlaga porotnikom, kako se spozna pisavo. To se zgodi s takozvano poskusno pisavo. Piacentini je moral to, kar je v Trstu pisal, v Ljubljani pred preiskovalnim sodnikom še enkrat pisati. Prišlo jih je kakih šest ali sedem oseb, o katerih se je mislilo, da so pisali dotična pisma. Franke se je začudil, da ima Piacentini kot alkoholik tako lepo pisavo. Vse poteze so gladko in čisto izpeljane. Piacentinijeva roka je sigurna, zanesljiva. Piše jako enakomerno. Na to razlaga podobnost posameznih črk in posameznih potez. Seveda ne morejo biti vedno vse enake, ker človek vendar ni »mašina«. Zaključek je ta, da je pisava v pismu, katero je dobila Hamerlitzovka, in pa pisava, katero je pisal Piacentini pred preiskovalnim sodnikom, popolnoma ista in da izvira torej od Piacentinija.

Dr. Ravnihar vpraša, kako je mogel Piacentini tako enakomerno in vzdržoma pisati, če se mu je vsaka črka narekovala.

Ces. svetnik Franke pravi na vprašanje dr. Ravniharja, da je grafologija samo opazovanje z navadno človeško pametjo in bistroumnostjo. V tem slučaju je Franke prepričan in bo tudi vsakega prepričal o tem, da je oba pisma pisal Piacentini. To imenuje on objektivno prepričanje. Na to se razvije med dr. Ravniharjem in ces. svetnikom Franketom živahna razprava o pomenu grafologije.

Ces. svetnik Franke trdi, da je popolnoma objektivno dokazano, da je dotično pismo pisal Piacentini.

Izvedenec dr. Robida pravi, da je iz pisave poznati, da je Piacentini popolnoma avtomatično pisal. Nato na dolgo razlaga posamezne poteze, posamezne črke pisčeve. Končno izjavlja, da je dotično pismo pisal Piacentini.

Izvedenec prof. Vesel noče govoriti slovenski in to odločno izjavi predsedniku. Izjavi, da je dotično pismo pisal Piacentini.

Priča Rafael Rosa, senzal v Trstu, izpove laški. Pravi, da Piacentinija že dvanajst let pozna. Hladnika pozna samo na pogled. O Hladnikovi aferi je izvedel iz časopisa, ka-

tereza je bral v kavarni »Goldoni«. Takrat je bil v njegovi družbi Piacentini, ki mu je rekel, da ne more biti to pismo, katero je on pisal Hamerlitzovski. O tem pismu sta potem še večkrat govorila s Piacentinijem. Piacentini ni delal na njega vtiska, da bi bil v kakšni zvezi s tem pismom, temveč da je pri tem popolnoma nedolžen. Ko ga je Piacentini vprašal, kaj naj napravi, mu je priča odgovoril, da naj se obrne na koga drugega za svet, on da ni kompetenten za to. Piacentini je na to zbolel, dobil je ischias. Potem ga je enkrat poklical Piacentini k sebi. Pri tej priliki ga je priča vprašal, zakaj ni še v tem eziru nobenega koraka napravil. Priča pravi, da je Hladnik prišel v kavarno »Goldoni« 10 do 12 dni prej ko se je o aferi bralo v časopisih. K njemu ter ga vprašal, ali je videl Piacentinija. Ko je Rosa vprašal Hladnika, kaj hoče Piacentiniju, mu je odgovoril, da hoče prositi Piacentinija, da mu napiše nek naslov. Na vprašanje predsednikovo, če Piacentini veliko pije, pravi priča, da Piacentini že pije. Kadar več zasluži, tudi več pije. Po mnenju priče se Piacentiniju lahko verjame.

Dr. Ravnihar vpraša, ali mu je Piacentini povedal vsebino onega pisma.

Priča pravi, da mu je o vsebini samo toliko povedal, da je bilo pismo naslovljeno na gospo Hamerlitzovo.

Priča dr. Rudolf Modrič, policijski konceptist iz Trsta, popisuje, kako je tržaška policija prisla na sled Hladniku, kako so ga aretirali, kako so prišli na sled Piacentiniju. Vtisk ima ta, da je Piacentini resnico govoril.

Priča Iva Fran Alberti, senzal v Trstu, govori slovenski. Zdaj ima restavracijo. Priča pravi, da je za Batistellija posredoval pri Marinšku posojilo 2000 K. Potem je prišel Hladnik k njemu ter je hotel plačati Marinšku 1000 K na račun. Hladnik mu je potem ponudil, da mu naj prodaja sferisterij, ker sicer bi mu Lah vse pojedli. Priča je vprašal Hladnika, če je on gospodar, kar mu je ta potrdil. Batistelli je rekel priči, da ni on gospodar, temveč Hladnik. Priča ponovi, da je bil Hladnik pošten človek in da se je pustil sam od Lahov zapeljati. Če bi imel še 50.000 K, tedaj bi se te zapravil. Piacentinija pozna od malega in je njegov dober prijatelj. »Pijanec je«, pravi priča »drugače ne morem povedati o Piacentiniju«. Gospod predsednik, ja, senzali ne bomo nikdar naravnost govorili!

Ko ga dr. Neuperger vpraša, če tudi on laže, mu pravi priča, da pri kšeftu tudi on laže. Na to se vname prepir med pričo in dr. Neupergerjem, ki mu pravi, da pred sodiščem laže.

Priča jako drastično, med bučnim smehom slika, kako delajo tržaški senzali kupčije.

Priča pravi, da ni bilo mogoče dobiti več za les sferisterija, ker ni bilo kupca in ker so morali na ukaz policije odstraniti les. Skupno s Hladnikom sta kupila avtomobil. Hladnik je dal na račun 1000 K. Tega so zamenjali, dobili so za njega dva druga ter napravili dober »kšeft«. Ko je bil Hladnik aretiran, ni Piacentini o tem priči ničesar pravil.

Na vprašanje predsednikovo pravi, da bi priča rad videl, da pride Hladnik iz zapore. Nikdar pa ni rekel, da mora Hladnika izrezati, Piacentinija pa potlačiti, ker je Piacentini njegov boljši prijatelj nego Hladnik.

Ko mu predsednik reče, da mora tudi še drugi dan ostati, pravi, da prav rad — »ma, mu morajo plačati«.

Ob 7. uri se obravnava do 1/4. ure prekine.

Ob polu 9. ure zvečer se je zopet začela obravnava.

Dr. Robida je kot izvedenec s pomočjo skioptikona razlagal, kako podobnost ima pismo, katero je Piacentini pisal v Trstu, in pa pismo, katero je pisal Piacentini pred preiskovalnim sodnikom, ter konstatiral, da ste pisavi isti.

Na to predoči dr. Robida —

originalno poštno spremnico, o kateri se trdi, da ga je pisala obtoženka Emilija Hladnikova, in pa spremnico, katero je obtoženka izpolnila pred preiskovalnim sodnikom. Ravnotako predoči tudi naslov na kartonu in pa grozilno dopisnico z mrtvaško glavo, katero je dobila gospa Hamerlitzova.

Dr. Švigelj pravi, da mora vsak pameten človek uvideti, da ti pisavi niste podobni.

Izvedenec dr. Robida potem na dolgo in široko razlaga na drobno posamezne črke in oblike črk na originalni pisavi obtoženke in pa na pisavi, o kateri se pravi v obtožbi, da jih je pisala obtoženka. Končno trdi, da ste pisavi identični.

Izvedenec profesor Vesel zopet noče govoriti slovensko ter zahteva, da se mu mora zaradi tega verjeti, ker je dvajset let izvedenec. Pravi, da so bančni blagajniki v prvi vrsti poklicani in verzirani, da morejo presojeti pisave.

Eden porotnikov zahteva, da naj prof. Vesel govori slovensko, ker ga ne razume, na kar mu predsednik odgovori, da nima ničesar zahtevati in da sme samo izreči svojo željo.

Izvedenec profesor Vesel primerja pisavo poštnega uradnika, ki je napisal na spremnici opombo »retour, Laibach« z originalno pisavo obtoženke. Ko se mu začne občinstvo smejeti, in ko ga zagovornik dr. Švigelj opozori na to, molče nadalje razlaga podobnost obeh pisav: originalne pisave obtoženke in pa pisave, katero naj bi po obtožnici pisala obtoženka.

Izvedenec e. k. svetnik Franke razlaga ravnotako s pomočjo skioptičnih slik podobnost prej omenjenih pisav ter trdi, da ne more drugače, nego da sta obe pisavi od ene in iste roke. O tem ni le sam prepričan, temveč se upa celo druge o tem prepričati.

Glede obeh pisem, ki sta bila pisana časopisu »Piccolo«, pravijo vsi trije izvedenci, da je naslov na kuverti pisala obtoženka Emilija Hladnikova, dočim pravita o pismu samo prof. Vesel in ces. svetnik Franke, da ga je pisala obtoženka. Dr. Robida ne more izreči nobenega mnenja.

Po končanih izjavah je bila Hladnikova soproga popolnoma obrpana. Z rokami je tiščala oči ter mito ihtela. Tolažil jo je nekaj časa njen zagovornik. Tudi občinstvo je imelo solzne oči, ko je videlo obtoženko. Opotekaje se, je odšla v spremstvu paznikov.

Obravnava se je ob pol 11. uri prekinila ter se bo danes ob 9. dopoldne nadaljevala.

(Dalje v večernem listu.)

Razne stvari.

* Trpinčenje vojakov. 18. pehotni polk, ki je nastanjen v Monakovem, je imel večje vaje. Vojaki so prišli z vaj tako izmučeni, da so kakor muhe pocpali po vojašnici. Neki enoletni prostovoljec je po noči umrl, dasi je bil pred vaje popolnoma zdrav. Več rezervistov je zelo nevarno obolelo.

* Aretovani roparji. Policija v Hanoveru je aretovala tri delavce iz Galicije, ki so dne 19. julija blizu Maršvica na Poznanjskem umorili in oropali nekega 18letnega tovariša.

* Bančna tatova aretovana. V soboto je bilo v neki banki v Karlovih varih ukradenih 36.000 K. Tatvino sta izvršila praktikant Kubin in učiteljski kandidat Schöniger. Kubin je bil aretovan še v Karlovih varih, Schöniger pa v Pragi.

* Nesreča pri vajah. Povodom vojaških vaj blizu Kohnarja je padlo s konj šest vojakov 14. dragonskega regimenta. En vojak si je zlomil tilnik in je bil takoj mrtev, trije so težko poškodovani.

* Nov Edisonov aparat. Edison je pokazal svojim prijateljem nov aparat, ki ga je imenoval »Kinotofon«. Ta aparat združuje v sebi kinematograf in fonograf.

* Stavka pekov v Šopronju. Peki v Šopronju zahtevajo nedeljski počitek in odpravo hrane pri mojstvih. Ako se jim ne ugodí, stopijo v stavko.

Najnovejše vesti.

Zopet nemška kultura.

Lobozice, 1. septembra. V Lobozicah so Nemci vprizorili nove demonstracije proti Čehom. Napadli so češki »Narodni Dom« in so pobili vse šipe. Na to so šli pred hišo češkega mesarja Hellerja ter tudi tu pobili vse šipe. Orožniki so z bajoneti razgnali nemške demonstrante, aretovali pa seveda niso nobenega.

Švicarske vojaške vaje.

Bern, 1. septembra. Švicarskim vojaškim vajam prisostvuje kot avstro-ogrske zastopnik sam načelnik avstrijskega generalnega štaba, Konrad pl. Hötendorf.

Stavka v Bilbao.

Bilbao, 1. septembra. Včeraj napovedani splošni štrajk se ne mara ne bo mogel izvesti, ker je došlo do nesoglasij v vodstvu delavske stranke.

Žitna letina.

Budimpešta, 1. septembra. Ogrsko poljedeljsko ministrstvo je izdalo statistične podatke o žitni letini na vsem svetu. Po tej statistiki bo letos pšenice 99136 milijonov meterskih stotov, rži 46719, ječmena 35525, ovsa 62828, koruze pa 107055. Lani je bilo pšenice 96767, rži 47840, ječmena 37168, ovsa 68768 in koruze 99171 meterskih stotov. Avstrija bo morala importirati 13 milijonov meterskih centov pšenice, drugega nič. Ogrska pa bo eksportirala 20 mil. meterskih centov pšenice, 4 milijone meterskih centov ječmena in 1150 milijonov meterskih centov koruze.

Za kratek čas.

Prvi potepuh: Kaj ti pa je, prijatelj, da se tako strašno potiš. Ali si mar delal?

Drugi potepuh: Ne! Samo gledal sem, ko je nekdo drva sekal.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Loterijske številke.

Dvignjene v sredo, 31. avgusta 1910.

Praga: 32, 11, 52, 40, 69.

Borzna poročila.

Dunaj, 31. avgusta. Današnji trg ni imel več včerajšnje živahnosti. Z inozemskih borz ni bilo posebno veselih vesti, in dejstvo, da se v srednji Evropi vendarle konsekvntno pojavlja kolera, je opomin k previdnosti. Vendar pa se sme označiti tendenca današnje borze za vztrajno, ker so se včerajšnji kurzi vzdržali, samo Alpinke in državno železniške akcije so malo popustile. Rente so mirne.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 31. avgusta 1910.

Maloznačni papirji.	Dunaj	Biograd
4% majeva renta	93.70	93.90
4 1/2% srebrna renta	97.60	97.80
4% avstr. krona renta	93.65	93.85
4% ogr.	91.95	92.15
4% kranjsko deželno posojilo	95.25	95.25
4% k. o. češke dež. banke	94.—	95.—
Srečke.		
Srečke iz l. 1860	230.—	236.—
„ „ 1864	324.—	329.50
„ tiske	156.20	162.50
„ zemeljske l. izdaje	299.50	305.50
„ „ II.	281.—	287.—
„ ogrske hipotečne	249.50	255.50
„ dun. komunalne	531.—	541.—
„ avstr. kreditne	521.75	531.75
„ ljubljanske	83.—	89.—
„ avstr. rdeč. križa	63.25	67.25
„ ogr.	38.50	42.50
„ bazilika	29.—	33.—
„ turške	258.75	259.75
Dobitke.		
Ljubljanske kreditne banke	441.90	442.90
Avstr. kreditnega zavoda	666.75	667.75
Dunajske bančne družbe	555.75	556.75
Južne železnice	118.50	119.50
Državne železnice	752.25	753.25
Alpine-Monten	760.75	761.75
Češke sladkorne družbe	260.—	261.—
Živnostenske banke	276.—	278.—
Valute.		
Cekini	11.37	11.40
Marke	117.42	117.62
Franki	95.50	95.60
Lire	94.65	94.85
Rubli	253.75	254.50

I K O Najboljša ura
sedanjosti:

zlato, srebrno, tula, nikljasta
in jeklena se dobi samo pri

H. SUTTNER
Ljubljana, Mestni trg.

Lastna tovarna
ur v Švicl.

Tovarniška varstvena znamka
I K O

**Naprednjaki,
prispevajte za
Narodni sklad!**

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

**glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.**

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Cenj. naročnikom in občinstvu vljudno javljam, da sem se
s Kongresnega trga št. 13

preselil v Sodno ulico 3

ter se priporočam za nadaljno naklonjenost ter obljubljam točno
in vestno postrežbo.

**J. Zamljen, čevljarski mojster
v Ljubljani.**

Obleke po meri
izdeluje povsem pohvalno
**JOSIP ANČIN, krojač v Ljubljani,
Vegova ulica št. 12.**
Sprejemajo se tudi vsa v to stroko
spadajoča dela. 125

Prešernove slike
prodaja in pošilja po poštne povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.
Cena slike 5 krom. 2073

Razne prevode
iz nemščine v slovenščino
cirkularjev, pisem in drugih tiskovih
skrbni celo v tej stroki izveštan
eračnik.
Naslov v upravnistvu „Slov.
Naroda“

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“
registrirana zadruga z omejenim jamstvom
Uradni prostori: Seidenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.
Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 $\frac{1}{2}$ %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Nametam menjalnica:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— **Ekontpura** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.
Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi
pisarni. 10
Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Ustanovljena leta 1882. 23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice
registrirana zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59
obrestuje hranilne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ %
brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.
Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.
Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000
Posojuje na zemljišča po 5 $\frac{1}{4}$ % z 1 $\frac{1}{2}$ % na amortizacijo ali pa po
5 $\frac{1}{4}$ % brez amortizacije; na menice po 6%.
Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.
**URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.**
Telefon št. 185. Poštne hranilnice račun št. 828.405.

**Največja, najvarnejša slovenska hranilnica
je
Mestna hranilnica ljubljanska**
v Ljubljani, Prešernova ulica št. 3.
Njen denarni promet znaša koncem leta 1909 **518 milijonov K**,
obstoječe vloge nad **38 milijonov K**, a rezervni zaklad nad
1 milijon krom.
Vsaka izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je pri tej
hranilnici **izključena vsaka špekulacija** s tem denarjem.
Vloge se obrestujejo po **4 $\frac{1}{4}$ %** brez vsakega odbitka.
Ima vpeljane **domače hranilnike in kreditno društvo.**
Posoja na posestva po 5% obresti in proti odplačilu po najmanj
1 $\frac{1}{2}$ % na leto.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.
Stritarjeva ulica št. 2.
Promese zemljiških srečk k **K 5-50** k žrebanju tiskih srečk **K 8-**
žrebanju 5. septembra t. l. po 1 oktobra t. l. po

Dolžnost
vsakega Slovenca je, da
sklene zavarovalno po-
godbo bodisi za življenje,
ali pa proti požaru le
pri slovenski banki
„SLAVIJA“.
Podpirajmo torej
domač slovenski zavod,
da more nalogo, ki si
jo je stavil, izpolniti v
najširšem obsegu.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi
je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.
Ogromni rezervni fond K 48.812.797— jamči za popolno varnost.
Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne
načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za
preskrbljenost za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čist dobiček svo-
jim članom.
Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vse-
skozni slovansko - narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gnotno podpira narodna društva,
organizacije in prispeva k narod-
nim dobrotinam namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamo-
svojitvijo narodnega gospodarstva.
Vsa pojasnila daje drage volje generalni zastop bank „SLAVIJE“ v Ljubljani.

Slovenci!
Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji k
svojim!« Osamosvojimo
se na narodno - gospo-
darskem polju!
Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in nedo-
slednost, ki se čim huje
nad nami maščujejo,
morajo izginiti. Osvo-
bodimo se tujega jarma!